

දානියෙල් පොත - අංක හැටතුනයි

මිලර්ගේ ප්‍රස්තාර අභිබවා: ඉස්ලාම්, විමර්ශනීය විනිශ්චය, සහ අවසාන පරීක්ෂණය

Jeff Pippenger

2024-01-27

“දෙවියන් වහන්සේ විලියම් මිලර්ගේ මනස අනාවැකි වෙත යොමු කළ සේක, සහ එළිදරව් පොත පිළිබඳ ඔහුට මහත් ආලෝකය දුන් සේක” යනුවෙන් අපට දැනුම් දී ඇත. මිලර් උත්ථාන කරනු ලැබූ ඉතිහාසික පසුබිම නිසා, එළිදරව් පොතේ දොළොස්වැනි, දහතුන්වැනි, දහසයවැනි, දහනවවැනි සහ අටදොස්වැනි අධ්‍යායයන්හි පිහිටා ඇති “මහත් ආලෝකය” ඔහු විසින් අවබෝධ කරගැනීම වැළැක්වූණේය; මක්නිසාද එම අධ්‍යායයන් ඔහුගේ ඉතිහාසික දෘෂ්ටිස්ථානයෙන් දැකිය නොහැකි වූ අනාවැකිමය රාජධානීන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය හඳුන්වා දුන් බැවිනි.

එළිදරව් පොත පිළිබඳ මිලර්ට දෙන ලද ආලෝකය වූයේ සභා, මුද්‍රා හා භෞරණු පිළිබඳවය; තවද “ශෝකාන්ත තුනක්” ලෙස හඳුනාගනු ලබන අවසාන භෞරණු තුනම හඬක්කුක්ගේ පුවරු දෙක මත නිරූපිතව තිබේ. එළිදරව් පොත තුළ මිලර්ට දෙන ලද එම “මහත් ආලෝකය” බයිබල් අනාගතවාදය තුළ ඉස්ලාමයේ භූමිකාව පිළිබඳවය. එසේ වුවද, එම “මහත් ආලෝකය” පවා ඔහුගේ ඓතිහාසික පසුබිම මඟින් සීමා කරන ලදී.

“ආසියාවේ සභා හත නම් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සභාව ඇයගේ ස්වරූප හතෙන් දක්වන ඉතිහාසයකි; එනම්, අපෝස්තුලයන්ගේ දවස්වලින් ආරම්භ වී ලෝකයේ අවසානය දක්වා, ඇයගේ සියලු වක්‍රවීම් හා හැරීම් අතරද, ඇයගේ සියලු සම්පත්කම හා විපත්ති අතරද වූ ඉතිහාසයකි. මුද්‍රා හත නම්, එම කාලය තුළම, පොළොවේ බලවතුන් හා රජවරුන් සභාව පිළිබඳ සිදුකළ ක්‍රියාකාරකම්ද, දෙවියන්වහන්සේ තම ජනතාව ආරක්ෂා කළ ආකාරයද දක්වන ඉතිහාසයකි. භෞරණු හත නම්, පොළොව මත හෝ රෝම රාජ්‍යය මත එවන ලද විශේෂ හා බරපතළ විනිශ්චයන් හතක ඉතිහාසයකි. තවද පාත්‍ර හත නම්, පාපරාජක රෝමය මත එවන ලද අවසාන වසංගත හතය. මේ සමඟ තවත් බොහෝ සිද්ධීන් මිශ්‍රවී ඇත; අතුරු ගංගා මෙන් ඒවා ඒ තුළ නෙළා බැඳී, අනාවැකියේ මහානදිය පූර්ණ කරමින්, සම්පූර්ණයම අවසානයේ අප සදාකාලිකත්වයේ සාගරයට ගෙන යන තෙක් පවතියි.”

“මෙය, මට නම්, එළිදරව් පොතෙහි යොහාන්ගේ අනාගතවාදයේ සැලැස්මයි. තවද මේ පොත තේරුම්ගැනීමට කැමති මනුෂ්‍යයා, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ අනෙකුත් කොටස් පිළිබඳ සම්පූර්ණ දැනුමක් තිබිය යුතුය. මෙම අනාගතවාදයේ භාවිත කරන රූපක සහ උපමා සියල්ලම එම පොතේම පැහැදිලි කර නැති අතර, ඒවා අනෙකුත් අනාගතවක්තෘවරුන්ගේ පොත්වල සොයාගෙන, ශුද්ධ ලියවිල්ලේ වෙනත් ඡේදවලින් විවරණය කළ යුතුය. එබැවින්, යම් කොටසක් පිළිබඳ පැහැදිලි දැනුමක් ලබාගැනීමට පවා, දෙවියන්වහන්සේ මුළුමනින්ම අධ්‍යයනය කිරීම නියම කර ඇති බව පැහැදිලිය.” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

අවසාන වසංගත සත් දෙනා මි ලර් වි සි න් පාප් වහන් සේ ගේ රෝමය පි ටතට පැමි
වි නි ශ් වයන් සත් ලෙස අවබෝධ කරගත් බව සැලකි ල් ලට ගත් න. සු ව කරනු ල
නි යම් තමරණාන් නි කතු වාලයක් පාප් වහන් සේ ගේ රෝමයට දෙන ලද බව ඔහු
අවබෝධ කරගත නොහැකි වී ය. ඔහු සත් වන හොරණු "භූ මි ය මන හෝ රෝම
රාජ්‍ය ය මන එවන ලද වි ගේ ෂ හා බරපතල වි නි ශ් වයන් සනක ඉති හාසයක් " ලෙස
හඳු නාගත් තේ ය; එහෙත් අයි නි කාර රෝමය සහ පාප් වහන් සේ ගේ රෝමය යන
රාජධානීන් අතර වූ හේ දය හඳු නාගැනී මට ඔහු අසමත් වී ය. එබැවින් , පළමු හො
හතරත් අවසාන හොරණු තු නත් අතර වූ හේ දය දැකගැනී මට ඔහු ගේ හැකි යාව
සි මි න වී ය.

මිලර්ට, රෝමයට විරුද්ධව ගෙන එන ලද විනිශ්චයන් ඉර්දා-බලාත්කාර ක්‍රියාත්මක
කිරීම පිළිබඳ දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිචාරය බව හඳුනාගැනීමට නොහැකි විය; මන්ද
මිලර්ට්ටරුන් තම ඉතිහාසයේ තවමත් ඉර්දා දින තමස්කාර කරමින් සිටියහ.
තුරුමිපු රෝමය පිට පැමිණි විනිශ්චයන් බව හඳුනාගැනීමේදී මිලර් නිවැරදි විය;
එහෙත් ඒ විනිශ්චයන් ගෙන එන ලද විශේෂ හේතුව, සහ පළමු තුරුමිපු හතර හා
අවසන් තුරුමිපු තුන අතර වූ හේදය පිළිබඳ අවබෝධය සීමිත වූ හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම
නොතිබූ එකක් විය. එම සීමිත දෘෂ්ටිය සමඟ, ඉස්ලාමයේ අහෝ තුන නම් "මණ්කය"
තවමත් දෙවියන්වහන්සේගේ හස්තයෙන් නියම කරන ලද සටහන් පත්‍රවල ඇතුළත්ව
තිබූ අතර, එය වෙනස් නොකළ යුතුය.

ආලෝකවත් විවේකබුද්ධිය මගින් අනාවැකි අධ්‍යයනය කරන "ඥානවත්ත" ශිෂ්‍යයාට,
දෙවියන් වහන්සේ ශුද්ධ බයිබලය ලියා තැබූ ශුද්ධ පුරුෂයන් පමණක් ආනුභාවයෙන්
පූර්ණ කළා නොව, King James Bible පරිවර්තනය කළ පුරුෂයන්ගේ කාර්යයද
උන්වහන්සේ පාලනය කළ බවත්, තවද ශුද්ධ ප්‍රස්තාර දෙක නිෂ්පාදනය කිරීමේදීද එම
දේවිය අධීක්ෂණයේම ආකාරය භාවිත කළ බව උන්වහන්සේ විශේෂයෙන් ප්‍රකාශ
කරන බවත් හඳුනාගැනීමට හැකි වේ.

මිලර්ගේ පස්වැනි, හයවැනි හා හත්වැනි තුරුමිපුන් (ඉස්ලාම්) "රත්නය" අවසාන
දිනවල දසගුණයකින් වැඩි ප්‍රභාවයෙන් දිලේ; මක්නිසාද එය අවසාන මධ්‍යරාජ්‍ය
හැඩිමේ විෂයය හඳුන්වා දෙයි. මිලර්ට්ට් ඉතිහාසයේ මධ්‍යරාජ්‍ය හැඩිමේ විෂයය වූයේ
අනාවැකි කාලපරිච්ඡේදවල අවසානයේ දිනයය; එම අර්ථයෙන් අවසාන දිනවල
"මධ්‍යරාජ්‍ය හැඩිමේ" පණිවිඩය (එනම්, තුන්වන විශේෂයේ ඉස්ලාම් පිළිබඳ පණිවිඩය)
1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනෙන් ආදර්ශවත් කර ඇත. මිලර්ට්ට් ඉතිහාසයේ එම දිනය
ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉර්දා නීතියේ ආදර්ශයක් වන අතර, 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනද
ඉර්දා නීතියද, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ විජයගාමී ප්‍රවේශයේ අවසානය වූ කුරුසිය මඟින්
ආදර්ශවත් කර තිබුණි.

මි ලර් ගේ පස් වැනි , හයවැනි හා හත් වැනි නළා පි ලි බද "මැණි ක" (ඉස් ලාමය), අ
දවස් වල දසගු ණයකි න් වැඩි දී ප් නි යකි න් බබළයි ; මක් නි සාද, එය අවසාන ද
ප්‍ර නි සංස් කරණාන් මක ව්‍ය ටපාරයේ තේ මාව සමඟ එකඟතාවයෙන් ඉස් ලාමය
හඳු නාදෙයි ; එනම් , තු න් වැනි වි පත් නි යේ ඉස් ලාමයයි . එබැවින් , එක් ලක්
හතරදහසකගේ අවසාන ප්‍ර නි සංස් කරණාන් මක ව්‍ය ටපාරයේ තේ මාව වශයෙන් , එ
පෙර පැවති සෑම ප්‍ර නි සංස් කරණාන් මක ව්‍ය ටපාරයකම තේ මාවෙන් පූ ර් ව රු පි
ඇත; එය ක්‍රි ස් තු ස් ගේ ප්‍ර නි සංස් කරණාන් මක ව්‍ය ටපාරයේ "නැවත නැඟී ටි ම"

තේ මාව වූ වද, මි ලරයි ටි වරු න් ගේ ඉති භාසයේ "අනාගතවාක්‍ය මය කාලය" නම් වූ වද, දාවි න් ගේ ප්‍ර ති සංස් කරණාත් මක ව්‍ය ආරයේ "දෙව් යන් වහන් සේ ගේ පෙට් ටි ය" නම් තේ මාව වූ වද, නැතහොත් මෝසෙස් ගේ ප්‍ර ති සංස් කරණාත් මක ව්‍ය ආරයේ "ගි වි සු ම" නම් තේ මාව වූ වද.

කුරුසියෙහි සිදුවීම වේවා, 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනකය වේවා, හෝ ප්‍රතිසංස්කරණ චලනවල විවිධ තේමා වේවා, සෑම දිනකයක් හා සෑම තේමාවක්ම ඒ කාලයේ පරම්පරාව සඳහා ජීවිතය හා මරණය තීරණය කරන පරීක්ෂණ ප්‍රශ්නයක් නියෝජනය කළේය. ඉස්ලාමයේ දුක් තුන පිළිබඳ මිලර්ගේ "මැණික" යනු, "තෙල්" යන නියමයෙන් දස කන්‍යාවන්ගේ උපමාවෙහි නිරූපණය කරන ලද පරිදි, ජීවිතය හා මරණය තීරණය කරන පරීක්ෂණ ප්‍රශ්නයකි. ඔහුගේ සිහිනයේ ආරම්භයේදී මිලර්ගේ මැණික් සූරියා මෙන් බැබළුණත්, ඔහුගේ සිහිනයේ අවසානයේදී ඒවා "දස ගුණයකින් වැඩි දීප්තියකින්" බැබළුණි. මිලර්ගේ ඉතිහාසයේ මිලර්ගේ මැණික් කෙරෙහි (ලාම්පු තෙල්) මෙන් වූ නමුත්, අද ඒ මැණික් රොකට් ඉන්ධනයයි!

මිලර්වරු දෙවන අනුශෝචනාවට අයත් ඉස්ලාමය පිළිබඳ කාල අනාවැකිය අවබෝධ කරගෙන, එය 1840 අගෝස්තු 11 දින ඉටු වූ බව නිවැරදිව ප්‍රයෝග කළහ. එහෙත් සන්වැනි තුරිය වන තුන්වන අනුශෝචනාව පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අවබෝධයට, බයිබල් අනාවැකියේ හයවන රාජ්‍යය මත විනිශ්චයක් ලෙස තුන්වන අනුශෝචනාව පැමිණීම දැකගත නොහැකි විය; මක්නිසාද ඔවුන් බයිබල් අනාවැකියේ පස්වන රාජ්‍යයක්වත්, හයවන රාජ්‍යය ගැන කියා තබා, දැක නොසිටියහ. එසේ වුවද, මිලර්ට දෙන ලද එළිදරව්ව පිළිබඳ "මහා ආලෝකය" අවසාන දවස්වල "මධ්‍යම රාත්‍රි හඬ" තුළ දස ගුණයකින් වැඩි ප්‍රභාවයෙන් බැබළිය යුතුය.

හබක්කුක්ගේ පුවරු දෙක මත නිරූපිත සත්‍යයන් මූලික වශයෙන් අතීත ඉතිහාසයේ ඉටු වී අවසන් වූ සත්‍යයන්ය. එම වාච්‍යන් මූලධර්මයෙන් පදනම් වී ඇත්තේ මිලර් එකතු කිරීමට මඟ පෙන්වා ලැබූ කාල-අනාවැකි මතය; එම සියලු කාල-අනාවැකි 1844 වන විට අවසන් වී තිබුණි. ඒ කාල-අනාවැකි අන්තිම දවස්වල නවදුරටත් ප්‍රභාමත් වනු ඇත, මක්නිසාද ඒවා මිලර්ගේ ඉතිහාසයේදී තිබූ තරම්ම අදත් නිරවද්‍ය බව දැකගනු ලැබෙන බැවිනි; එහෙත් අන්තිම දවස් සඳහා සෘජු කාල-අනාවැකි ඒවා තුළ නොමැත. කෙසේවෙතත්, අතීතයේ ඒවා නිරූපණය කළ ඉතිහාසයන්හි නැවත නැවතත් දක්නට ලැබෙන අනාවැකිමය ආදර්ශ ඒවා සපයයි; නමුත් මිලර්ගේ මැණික් කිහිපයක් සමඟ, අනාගත අනාවැකි සෘජුවම නිරූපිත වේ.

1844 දී ආරම්භ වූ ස්වර්ගීය ශුද්ධස්ථානය තුළ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සේවය, එම සේවය සම්පූර්ණ වන තුරුම අඛණ්ඩව පවතී. දින දෙදහස් තුන්සියයේ අනාවැකියත්, එය හඳුන්වා දුන් පවිත්‍ර කිරීමේ කාර්යයත්, සහෝදරී වයිට් උලයි සහ හිද්දෙකෙල් නදීන් පිළිබඳව ප්‍රකාශ කරන පරිදි, නවමත් "ඉටුවෙමින් පවතින ක්‍රියාවලියෙහි" ඇත; එබැවින් එම අනාවැකියට ලෝකයේ අවසානයේ ඉටුවීමක් ඇත.

"දෙවියන්වහන්සේ දානයෙල්ට දුන් ආලෝකය විශේෂයෙන්ම මේ අන්තිම දවස් සඳහා දෙන ලද්දකි. ෂිනාර්හි මහා ගංගා වන උලායි සහ හිද්දෙකෙල් යන ගංගා තීරවල ඔහු දුටු දර්ශන දැන් ඉටු වීමේ ක්‍රියාවලියේ පවතින අතර, පෙර කියන ලද සියලු සිදුවීම් ඉක්මනින් සිදු වන්නේය." Testimonies to Ministers, 112.

පැති දෙකෙහි සටහන් කර ඇති දානි යෙල් පොතේ සත් වන සහ අටවන අධ්‍යයනයන්හි දී ඉන්දියානු කොටස් කිහිපයක් තවමත් අනාගතයට අයත් ය; මත් දේ දෙකම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානයේ වයහළු නාදක් වෙයි. එහෙත්, එම අවස්ථාවේ බලානුකූල අනාවැකි වල රාජ්‍යයන්ගේ ඉතිහාසය අවසන් වන්නේ පාපී රෝමය තම මාරක තුවාලය ලැබී මත් සමඟය. "අත් නොමැති වකන් දෙත් කපා ගත් "ගල"ද, දානි යෙල් 2හි අටවන රාජ්‍යයද, තවමත් අනාගතයට අයත් ය. නමුත් දානි 2, 7 සහ 8 අධ්‍යයනයන්ට සම්බන්ධව සටහන් පූර්ව වල නිරූපණය කර ඇති බොහෝ දේ ඉටු වී ඇත.

ශුද්ධස්ථානය තුළ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ කාර්යයද, ඉස්ලාමයේ තුන්වන "අපදා"යද, මූලික වශයෙන් මිලෙරයිට්වරුන්ගේ කාලයෙන් ඉක්මවා යන අනාවැකිමය ඉතිහාසය නියෝජනය කරන විෂයයන් දෙක වේ. ඒ තේමාවන් දෙක සමඟ, වාට් දෙකම එක් රේඛාවක් මත එකට ගෙන එනු ලබන විට පූර්වරූපිත වන අන්තිම දවස්වල ඉතිහාසයද ඇත. එය එසේ කරන විට, පළමු වාට් එක මත නිරූපිත 1843 වසරේ පළමු බලාපොරොත්තු භංගය, දෙවන වාට් එක මත තම නිවැරදි කිරීම සොයා ගනියි. ඒවා එකට ගෙන විට, දැන් සේප්පුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ එළිදරව්ව මුද්‍රා විවෘත කිරීම සමඟ සම්බන්ධව මුද්‍රා විවෘත කරනු ලබමින් තිබෙන, සත් ගර්ජනාවේ "සැඟවුණු ඉතිහාසය" නිෂ්පාදනය කර හඳුනා දෙයි.

එම "සැඟවුණු ඉතිහාසය" ගොඩනඟා ඇත්තේ "සත්‍යය" මතය; එනම් එකට එක් කළ විට "සත්‍යය" යන වචනය සෑදෙන හෙබ්‍රෙව් අක්ෂර තුන මතය. එම වචනය හෙබ්‍රෙව් අක්ෂර මාලාවේ පළමු, දහතුන්වන සහ අවසාන අක්ෂරවලින් සෑදෙයි; එය සේප්පුස්වහන්සේ සත්‍යය ලෙස පමණක් නොව, අල්ෆා සහ ඔමේගා ලෙසද නිරූපණය කරයි. එම "සැඟවුණු ඉතිහාසය" ආරම්භ වන්නේත් අවසන් වන්නේත් බලාපොරොත්තු භංගත්වයකින්ය; එහි මධ්‍යයේ කැරැල්ල ඇත, මන්ද "දහතුන" යනු කැරැල්ල නිරූපණය කරන සංඛ්‍යාවක් වන බැවිනි.

පළමුවන සටහනෙහි නිරූපිත 1843 වසර, පළමු බලාපොරොත්තු භංගය හා ප්‍රමාද කාලයේ ආගමනය හඳුන්වයි. ප්‍රමාද කාලය මධ්‍යරාජ්‍යී හඬේ පණිවිඩයේ ආගමනය කරා ගෙන යයි; එහිදී මෝඩ කන්‍යාවන්ගේ කැරැල්ල ප්‍රකාශයට පත්වේ. එවිට මධ්‍යරාජ්‍යී හඬේ පණිවිඩය අවසාන බලාපොරොත්තු භංගය දක්වා ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ. මධ්‍යරාජ්‍යී හඬේ එම "සැඟවුණු ඉතිහාසය" අවසාන දවස්වලදී නැවත සිදු වෙයි (අකුරටම).

"බුද්ධිමත් වූවෝ පස්දෙනෙකුත්, මෝඩ වූවෝ පස්දෙනෙකුත් වූ කන්‍යාවන් දසදෙනා පිළිබඳ උපමාව වෙත මාව බොහෝ විට යොමු කරනු ලැබේ. මෙම උපමාව අකුරට අකුර ගැළපෙන ලෙස ඉටු වී ඇත, තවද ඉටු වනු ඇත; මක්නිසාද එය මෙම කාලයට විශේෂ අදාළතාවක් ඇති අතර, තෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය මෙන්ම, එයද ඉටු වී ඇති අතර කාලයේ අවසානය දක්වා වර්තමාන සත්‍යය ලෙස පවතිනු ඇත." Review and Herald, August 19, 1890.

නිවැරදි ලෙස අවබෝධ කරගත් විට, පෙර ප්‍රකාශය අවසාන දවස් වල මෝඩ කන්‍යාවක් හෝ බුද්ධිමත් කන්‍යාවක් වීමේ හැකි යාව ඇති එකම මනුෂ්‍ය සමූහය නම්, බලාපොරොත්තු බිඳ වැටී මක් අත් වී ඇති සමූහයක් තුළ සිටින පුද්ගලයන්ද ගල

දෙසී . ප්‍ර මාද කාලය උපදවන් නේ එම බලාපොරොත්තු තු බි ද වැටී මය; එමෙන් ම “අකු අකු රක් ලෙස ඉෂ් ට වී ඇත, තවද ඉෂ් ට වනු ඇත” යන උපමාව පදනම් වී ඇත්තේ , බලාපොරොත්තු තු බි ද වැටී මකී න් ආරම්භ වන ප්‍ර මාද කාලයක් තු ළ කතා යාවන් අභ්‍ය න් තරයේ ජනි ත වන බලපෑම් මතය. නගරයේ වී ටී යේ “සාක්ෂි කරු වන් මරා දමා, ඔවු න් මරණයේ නි මි නයේ මැරු ණු , වි යළි අස් ටී බවට පත් කළ එම බලාපොරොත්තු තු බි ද වැටී ම 2020 ජූ ලි 18 දි න සි දු වී ය. සම් පූ ර් ණයෙන් නොවූ ඇඩ් වෙන් ටි ස් වාදය එම බලාපොරොත්තු තු බි ද වැටී මට සම් බන් ධ නොවී ය. ඒ වෙන කි වහොත් , “සාක්ෂි කරු වන් දෙදෙනා” වී ටී යේ මරා වැටී සි ටි යදී ඔවු හු අස අනාවැකි ය උන් සව කළහ. අකු රකට අකු රක් ලෙස යන් නෙන් අදහස් වන් නේ “අකු රක් ලෙස” යන් නමය.

මිලරයිට් ඉතිහාසයේදී, පෙර ගිවිසුම් ජනතාව වූ (ප්‍රොටස්ටන්ට්වාදය) 1843 අසාර්ථක අනාවැකිය (පළමු බලාපොරොත්තු කඩවීම) උත්සවමය ලෙස සමරනු ලැබූ අතර, එම අවස්ථාවේදී ප්‍රොටස්ටන්ට්වරුන් ඔවුන්ගේ පරීක්ෂණය කරුණාවේ කාලයේ සීමාවන් ඉක්මවා ගියහ. එම පරීක්ෂණ කාලය 1840 අගෝස්තු 11 දින ආරම්භ වූයේ, දෙවන අවාසනාවේ (ඉස්ලාමය) කාල අනාවැකිය සම්පූර්ණ වූ අවස්ථාවේ දී එළිදරව් 10හි බලවත් දූතයා බැස ආ බැවිනි. ප්‍රොටස්ටන්ට්වරු පළමු බලාපොරොත්තු කඩවීමේදී අනාවැකිමය කාලය ප්‍රතික්ෂේප කළහ, මන්ද එම වැරදි අනාවැකිය තවදුරටත් සත්‍යය සෙවීම නැවැත්වීමට ඔවුන්ට නිදහසට කරුණක් සපයා දුන් බැවිනි. මිලරයිට් ඉතිහාසයේ සියලු සලකුණු-ස්ථානවල තේමාව වූයේ “කාල අනාවැකිය” යන්නයි.

2001 සැප්තැම්බර් 11 වන දින, ප්‍රකාශනය 18 වන පරිච්ඡේදයේ දූතයා තෙවන අභාගයේ (ඉස්ලාම්) අනාවැකියේ ඉටු වීමේදී අවතීර්ණ විය. අවසාන දිනවල ඇති සියලු සන්ධිස්ථානවල ප්‍රධාන තේමාව ඉස්ලාම් ය. පළමු බලාපොරොත්තු බිඳ වැටීම, පූර්ව ගිවිසුම් ජනතාවගේ පවිත්‍ර කිරීමක් අවසන් වීම සලකුණු කරයි; එම අවස්ථාවේදී ඔවුන්ට සත්‍යය තවදුරටත් සෙවීම නොකිරීමට හේතුවක් සපයන ලදී. එවිට අවසාන දිනවල “කතායාවන්” සඳහා පරීක්ෂාකාලය ආරම්භ විය; මක්නිසාද දූතයාගේ අවතරණය සමඟ ආරම්භ වූ පූර්ව ගිවිසුම් ජනතාවගේ පරීක්ෂාව, පළමු බලාපොරොත්තු බිඳ වැටීමේදී අවසන් විය. එබැවින්, කතායාවන් ලෙස නිරූපණය කරනු ලබන අයගේ පරීක්ෂණය ආරම්භ විය; එම පරීක්ෂණ ක්‍රියාවලිය අවසානයේ එම කතායාවන් මෝඩද නැතහොත් ප්‍රඥාවන්තද යන්න ප්‍රකාශ කරනු ඇත.

පළමු බලාපොරොත්තු කඩවීමත් අන්තිම බලාපොරොත්තු කඩවීමත් අතරේ මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬනගා ප්‍රකාශය පිහිටා ඇත. මිලරයිට්වරුන් සඳහා මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬනගා ප්‍රකාශයේ තේමාව වූයේ “කාලය” ය; අන්තිම දවස්වල මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬනගා ප්‍රකාශයේ තේමාව “ඉස්ලාමය” ය. මිලර්ගේ සිහිනයෙහි ඔහු හඬකින් (හඬනගා ප්‍රකාශයකින්) අවදි කරනු ලැබේ; එවිට ඔහුගේ මැණික් පෙර බැබළූ ආකාරයට වඩා දස ගුණයක් වැඩි ප්‍රභාවයකින් බැබළෙයි. අන්තිම දවස් සඳහා වූ අනාවැකියක් සෘජුව හඳුන්වා දෙන වාට්පත් මත ඇති මැණික් නම් ඉස්ලාමය හා විමර්ශන විනිශ්චය ය. එබැවින්, මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬනගා ප්‍රකාශයේ “පණ්ඩිය” යන අර්ථයෙන් ද, විමර්ශන විනිශ්චය මඟින් නිරූපිත “අත්දැකීම” යන අර්ථයෙන් ද වන පරීක්ෂා, පෙර ගිවිසුමේ ජනතාව සඳහා නොව, අන්තිම කතායාවන් බව ප්‍රකාශ කරමින් සිටින අය සඳහා ය.

පළමු බලාපොරොත්තු හිමිවන්නේ අවසාන බලාපොරොත්තු හිමිවන්නේ දක්වා වූ ඉතිහාසය හඳුන්වා දුන් වන ලෙස, රූපයට හත් දෙකම එකට ගෙන එන විට නිර්මාණය වන ආදර්ශය, "සැඟවුණු ඉතිහාසය" වූ සත්ගර්ජනා සිදු වෙමින් ඇති කාලය පරීක්ෂණයක් මතුවී තිබේ. එයේ අවසාන කාර්යය ඉටු කරනු ලබන බව හඳුන්වා දුන් අවසාන කාර්යය වන්නේ එක් ලක්ෂ්‍ය හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා තැබීමය; එය සිදු වූ දා නිසේ නවවන පරිච්ඡේදයේ "අවුල් කාරකාලයන්" තුළද, එළි දරව් පොතේ එකොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ ජාතීන් කෝපගත් වන අවස්ථාවේ ද, එළි දරව් පොතේ හත් වන පරිච්ඡේදයේ "සුළං හතර" රඳවා තැබීමේ දී ද, යෙසායා විසින් හත් වන පරිච්ඡේදයේ "නැගෙනහිර සුළු ලගේ දවසේ දැඩි සුළු ගෙන වනා නැබීමේ" අවස්ථාවේ ලෝකය මත "බිඳී තිබූ දහස් වී මරණය හා විනාශය ගෙන එන්නට සොයන කෝපගත් අශ්වයා" රෝධනය කිරීමේ දී ද ය. මෙම සියලු අනාවැකි මය සාක්ෂි කාරයන්, ශුද්ධ රූපයට හත් මත නිරූපිත පරිදි, තුන් වන අවසානයේ ඉස්ලාමය නිශේෂනයයි.

හබක්කුක්ගේ ශුද්ධ පුවරු දෙකෙහි, එම පුවරු ප්‍රකාශයට පත් කළ කාලයට අනාගතව තිබූ සිද්ධීන් විශේෂයෙන් ආමන්ත්‍රණය කරන ප්‍රධාන අංග තුන වන්නේ, එකලක්ෂ හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා කිරීම, ඉස්ලාමය, සහ කතෘ දස දෙනාගේ උපමාව සම්පූර්ණ වීමයි. එම පුවරු "අත්දැකීමක්" සහ "පණ්ඩිතයෙක්" යන දෙකම පිළිබඳ පරීක්ෂාකාරී, මුද්‍රා කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් හඳුනා දක්වයි. මෝඩ කතෘවකට අවශ්‍ය අත්දැකීම වන්නේ "ඔබ තුළ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, මහිමයේ බලාපොරොත්තුව" යන්න වන අතර, එය එකලක්ෂ හතළිස් හතර දහස විසින් නිරූපිත සම්පූර්ණ කම නිශේෂනය කරයි.

යුගයන්ගෙන් ද පරම්පරාවන්ගෙන් ද සැඟවී තිබුණු එම අහිරහස පවා, දැන් උන්වහන්සේගේ ශුද්ධවන්තයන්ට ප්‍රකාශ කරනු ලැබීය. ජාතීන් අතර මේ අහිරහසේ තේජස්වන්ත මහිමයේ සම්පත් කවරේද යන්න දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන්ට දන්වන්න කැමති වූ සේක; එනම්, ඔබ තුළ සිටින ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, මහිමයේ බලාපොරොත්තුව වන උන්වහන්සේය. අපි උන්වහන්සේව ප්‍රකාශ කරමු; සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම අවවාද කරමින්, සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම සියලු ප්‍රඥාවෙන් උගන්වමින්, සෑම මනුෂ්‍යයෙකුම ක්‍රිස්තුස් සේසුවහන්සේ තුළ සම්පූර්ණව සිටින ලෙස අප විසින් ඉදිරිපත් කිරීමටය. කොලොස්සි 1:26-28.

එළිදරව් පොතෙහි එකසිය හතළිස් හතර දහස යනු "වහල්කමකින්" පිටතට පැමිණි සමූහයක් ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබේ. එළිදරව් පොත තුළ සෘජුව නිරූපණය කරනු ලබන වහල්කම වන්නේ, එළිදරව් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දක්වා ඇති පරිදි, දින තුන හමාරක් වීටියේ මළුව සිටීමේ වහල්කමය. සංකේතාත්මක මරණයක වහල්කම, ලෙවි කථාව විසින් හඳුන්වා දෙන පරිච්ඡේදයේ "සත් වාරය" නිරූපණය කරයි; දානියෙල්ගේ යාවිඤ්ඤාවෙන්, නවවන පරිච්ඡේදයේ දැක්වෙන පරිදි, එම වහල්කම පසුතැවීමේ ප්‍රකාශනයක් අවශ්‍ය කරයි.

මළුව යළි ඇටකට නැවත ජීවනයට ගෙන එන විට, ඒවා වහාම "ධජයක්" ලෙස උසට ඔසවා තබනු ලැබේ. මරණයේ දී ඔවුන් තුළ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නොසිටින බව මහිමයේ බලාපොරොත්තු වචන වූයේ, ඔවුන් ගෙන් අවශ්‍ය පසු තැවී ලේ කොටසක් වූයේ, ඔවුන් දෙවියන් වහන්සේට විරුද්ධ ලෙස ගමන් කළ බවත්, දෙවියන් වහන්සේ ද ඔවුන්ට විරුද්ධ ලෙස හැසිරෙමින් ගමන් කළ බවත්, ඔවුන් විසින් පිළිගැනීමය. අනාවැකි මය ලෙස හඳුනා දක්වා ඇති අවශ්‍ය

සපු රාලන කල, ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ එවි ට "හදි සි සේ ම තම දේ වාලයට පැමි ණෙක
ඉහළට ඔසවා තබනු ලබන එම ධජයේ සාමාජිකයෙකු වී මට අවශ්‍ය "අත් දැකී ම"
අත් කරගනු ලැබේ .

1856 දී, ස්වාමින්වහන්සේ ආඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදය තුළ ආන්මික යෙරුසලමේ නැවත ගොඩනැඟීම සම්පූර්ණ කිරීමට උත්සාහ කළහේක. 1798 සිට 1844 දක්වා වූ දූතයන් තුන්දෙනාගේ පැමිණීම යටතේ, මිල්රේගේ සිහිනයේ "මැණික්" ලෙස නිරූපිත අන්තිවාරම් මත මිල්රයිට් දේවමාළිගාව ගොඩනඟා තිබුණේය; එය, හබක්කුක් දෙවන පරිච්ඡේදය ඉටු කළ 1843 හා 1850 යන පුරෝගාමී සටහන් පුවරු දෙකෙහි වූ අනාවැකි සත්‍යයන් මගින් නිරූපිතව තිබුණේය. එවිට උන්වහන්සේ තම සෙනඟට උන්වහන්සේගේ සත්වන දින සබන් ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රාකාරය ගොඩනඟන්නට මඟ පෙන්වා, "යන්නට ඇති වීදිය" යන කාර්යය සම්පූර්ණ කිරීමට පුරාණ ඉශ්‍රායෙලේගේ "පරණ මාර්ග" වෙත ඔවුන් නැවත ගෙන ගියහේක. නමුත්, එම පරණ මාර්ගය තුළ ඔවුන් පරීක්ෂා කර වෙන් කිරීමට නියමිත වූ ශාස්ත්‍රයක්, අනාවැකියක්, අන්තර්ගතව තිබුණේය. 1863 දී, ආඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදය "සන් වර" පිළිබඳ පරීක්ෂාව අසමත් වී, ලාඕදිකියාගේ ව්‍යායෙහි සැරිසැරීමට පටන් ගත්තේය.

එබැවින් දැනගෙන අවබෝධ කරගන්න: සෙරුසලම නැවත පිහිටුවා ගොඩනැගීමට ආඥාව නිකුත් වූ කල සිට අභිෂේකලත් අධිපතියා වන මෙසියාවරයා දක්වා සති හතක්ද, සැට දෙසතියක්ද ඇත; පළයද ප්‍රාකාරයද, දුෂ්කර කාලවලදී පවා, නැවත ගොඩනැගිලි කරනු ලැබේ. දානියෙල් 9:25.

"එම කාලයේ දී , ගැළවී මේ කාර්යය අවසන් වත් නටපැම් ණෙමි ත් සි රි යදී , භූ පි ඩා පැම් ණෙන් නට ඇත; ජාති ත් කෝපයට පත් ව සි රි නු ඇත, එහෙත් තු ත් දූ තයාගේ කාර්යය වැළැක් වී මට නොහැකි වන පරි දි ඔවු ත් නි යාමනය කර තබන ලැබේ . එම කාලයේ දී 'පසු වැස් ස,' එනම් ස් වාමී ත් වහන් සේ ගේ සත් නි බි පැම් ණෙන ප්‍ර බෝධය, තු ත් වන දූ තයාගේ මහත් හඬට බලය දී මටත් , අවසාන වසංගත හත වගු රු වනු ලබන කාලයෙහි ශු ද් ධවත් තයන් ස් රී රව සි රී මට සු

කි ඊ මටත් පැමිණෙනු ඇත.” Early Writings, 85.

අපි මෙම අධ්‍යයනය ඊළඟ ලිපියේදී තවදුරටත් පවත්වාගෙන යන්නෙමු.

“සත්‍යය ප්‍රකාශ කරන අය සතන්ට සේවය කරමින් සිටින තාක් කල්, ඔහුගේ නිරීක්ෂණය සෙවණැල්ල ඔවුන්ගේ දෙවියන්වහන්සේ හා ස්වර්ගය පිළිබඳ දැක්ම කපා හරිනු ඇත. ඔවුන් තම පළමු ප්‍රේමය අහිමි කළ අය මෙන් වනු ඇත. ඔවුන්ට සදාකාලික සත්‍යතා දකින්න නොහැකි වනු ඇත. දෙවියන්වහන්සේ අප වෙනුවෙන් සූදානම් කර ඇති දෙය සකරියා 3 හා 4 පරිච්ඡේදවලද, 4:12-14 හිදී නිරූපණය කර ඇත: ‘තවද මම නැවතත් පිළිතුරු දෙමින් ඔහුට මෙසේ කීවෙමි, ස්වර්ණ තෙල් තල දෙක මගින් තමන්ගෙන්ම ස්වර්ණ තෙල් වගුරවා හෙළන ඔලිව් අතු දෙක මේ කුමක්ද? එවිට ඔහු මට පිළිතුරු දෙමින්, මේවා කුමක්දැයි ඔබ නොදන්නේදැයි කීවේය. එවිට මම, නොවේ, මාගේ ස්වාමිනි, යයි කීවෙමි. එවිට ඔහු කීවේ, මුළු පොළොවේ ස්වාමීන්වහන්සේ අසල සිටින අභිෂේක ලත් දෙදෙනා මේවාය.’”

“ස්වාමීන්වහන්සේ සම්පත් වලින් පූර්ණය. ඔහුට කිසිදු පහසුකම් හිඟයක් නැත. අපගේ විශ්වාස හිඟය, අපගේ භූමික ස්වභාවය, අපගේ ලාභ කථා, අපගේ අවිශ්වාසය—අපගේ සංවාදය තුළ ප්‍රකාශ වන ඒ දේවල් නිසා—අදුරු සෙවනැලි අප වටා එකතු වෙති. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ වචනයෙන් හෝ වර්තනයෙන් ‘සම්පූර්ණයෙන්ම අලංකාර වූ තැනැත්වහන්සේ’ ලෙසත්, ‘දහස් දස දහස් අතර ප්‍රධානතම තැනැත්වහන්සේ’ ලෙසත් ප්‍රකාශ නොකෙරෙයි. ආත්මය නිෂ්චලත්වය කරා තමන්වම උසස් කරගැනීමට සතුව වන විට, ස්වාමීන්වහන්සේගේ ආත්මයාණන්වහන්සේට එයට බොහෝ දේ කිරීමට නොහැක. අපගේ අසන්නැති කෙටිදුර දෘෂ්ටිය සෙවණ පමණක් දකින නමුත්, ඊට ඔබ්බෙන් ඇති මහත් මහිමය දැකිය නොහැක. විනාශය සහ මරණය තම මඟෙහි රැගෙන මුළු භූමණ්ඩලය පුරා බිඳ වැදී දිව යාමට උත්සාහ කරන කෝපිත අශ්වයෙකු ලෙස නිරූපිත වූ සුළං හතර, දේවදූතයන් විසින් රඳවාගෙන සිටිති.”

“අපි සදාකාලික ලෝකයේ අතිශය අසන්න සීමාවම අසල නිදා සිටිමුද? අපි මන්දය, ශීතල, මළ අය මෙන් සිටිමුද? ඔහ්, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව තුළට උන්වහන්සේගේ ආත්මයන් ප්‍රාණයන් හුස්ම දමා, ඔවුන් තම පාද මත නැගී සිට ජීවත්වන්න පිණිස, එය අපගේ සභාවල තිබේ නම් කොපමණ යහපත් ද! මාර්ගය පටු බවත්, දොරටුව සංකීර්ණ බවත් අප දැක ගත යුතුය. නමුත් අපි එම සංකීර්ණ දොරටුවෙන් ඇතුළුවන කල, එහි විස්තාරය සීමාවක් නොමැති ය.” Manuscript Releases, volume 20, 217.